

[Socialministeren]

Jeg vil i øvrigt bare sige til hr. Agerschou, at jeg har redegjort for, hvad der efter min mening er flertallets motivering for ikke at give et stort generelt løft til hele gruppen af kontanthjælpsmodtagere. Det argument kan hr. Agerschou købe eller lade være. Jeg er nærmest ligeglad, for jeg ved godt, at hr. Agerschou ikke køber det, så det kan vi diskutere fra nu af og til juleaften – næste år.

Men det, jeg argumenterer for, er altså, det vi ser som balancepunktet, som fru Aase Olesen var inde på. Det er ikke engang et spørgsmål om, hvilket konkret tal der står på finansloven, det er et spørgsmål om, at den enlige forsørger med to børn på lavtlønsområdet, der starter på sin cykel om morgenen kl. 6 med to børn på bagagebæreren, er stillet ringere, hvis hun kommer fra kontanthjælpen og går over på arbejdsmarkedet, og det synes jeg faktisk skaber et problem. Hvis vi ønsker kontanthjælpsmodtagere på arbejdsmarkedet, er det et problem, at de må konstatere, de får 700 kr. eller 1.000 kr. i indtægtsnedgang. Jo mere vi hæver kontanthjælpen i et stort generelt løft, jo mere forstærker vi dette problem. Det kommer hr. Agerschou ikke uden om, og det er det, jeg har redegjort for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 59 stemte for, 66 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 58 stemte for, 66 imod.

Ændringsforslag nr. 3 og 4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 58 stemte for, 66 imod.

Ændringsforslag nr. 6
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 59 stemte for, 67 imod.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 59 stemte for, 67 imod.

Ændringsforslag nr. 9
forkastedes, idet 58 stemte for, 67 imod.

Ændringsforslag nr. 10
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12
forkastedes, idet 17 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslag nr. 13 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 5.

Ændringsforslag nr. 14
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15
forkastedes, idet 58 stemte for, 67 imod.

Ændringsforslag nr. 16
forkastedes, idet 58 stemte for, 66 imod.

Ændringsforslag nr. 17
forkastedes, idet 59 stemte for, 67 imod.

Ændringsforslag nr. 18 og 19, § 1 med de foretagne ændringer og §§ 2 og 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 20 betragtes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 5.

Ændringsforslag nr. 21 og § 4, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og ophævelse af lov om begrænsning af løn under sygdom. (Ophævelse af karensdag m.v.).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 29/10 86. Første behandling 5/11 86. Betænkning 12/12 86).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

*Forhandling***Mette Groes (S):**

Vi finder fortsat, at dette er et udmærket lille lovforslag. Med hensyn til karensdagens ophævelse har vi jo selv fremsat forslag herom hvert år siden dens indførelse, så vi kan kun hilse med glæde, at det nu endelig sker.

Vi skal gøre opmærksom på, at de økonomiske vilkår for kommuner og amter naturligvis ikke må forringes i forhold til, hvordan de var før karensdagens indførelse. Vi håber, ministeren vil finde anledning til at understrege over for rette vedkommende, at der ved udregningen af barseldagpenge bør anvendes den mest gunstige beregningsmetode, dvs. ud fra en skønnet indtægt og ikke ud fra en tidligere dagpengeindtægt. Det er, som Kvindeligt Arbejderforbund anfører i en skrivelse til os, ikke rimeligt, at man kan gå 3.700 kr. ned i dagpenge niveau om året, blot fordi man er så uheldig at barsle i forlængelse af en sygdoms- eller arbejdsløshedsperiode.

Dansk Arbejdsgiverforening og LO har sendt en fælles henvendelse om, at sagerne fortsat bør behandles af dagpengeudvalget i dets helhed, og at det findes værdifuldt, at denne praksis opretholdes. Vi støtter dette synspunkt og har stillet et ændringsforslag om det.

Med hensyn til at tilbageføre arbejdsgiverperioden fra de 13 til 5 uger som før karensdagens indførelse, finder vi, at man udmær-

ket kunne anvende de penge, som tilgår det offentlige ved fastsættelsen af arbejdsgiverperioden til 13 uger, på en god måde. Der er spørgsmålet om vikarbetalning ved barsel, der gør det helt sikkert, at en kvinde på barselordlov får betalt vikar og dermed også helt sikkert kan vende tilbage til sit job. Der er problemet med sikring af arbejdsmiljøet for gravide, og der er problemet med udgifter i forbindelse med frihed ved børns sygdom.

Alle disse problemer er der længe talt meget om. De har helt givet betydning for, om kvinder kan føle sig trygge på arbejdsmarkedet, og de har også et familiepolitisk sigte. Jeg synes, vi skulle benytte os af lejligheden til at få dem løst.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det ændringsforslag, ministeren har stillet om nedsættelse af arbejdsgiverperioden fra 13 uger til 5 uger, kan vi tilslutte os fra Det Konservative Folkeparti.

Vi vil gerne bede om at få selve sagen tilbage til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Agerschou (SF):

Det er et udmærket forslag, vi her har til anden behandling. SF, VS og Socialdemokratiet har da også fremsat det en række gange gennem de senere år i Folketinget.

Under de debatter, vi tidligere har haft, er der en ting, som både de socialdemokratiske ordførere og ordførerne for SF og VS har fremhævet, nemlig at hvis der var noget, der var sikkert i denne verden, så var det, at karensdagen ville blive afskaffet, og det var bemærkninger, der til enhver tid kunne hidse ordførerne for de borgerlige partier op.

Det, vi ser nu, er, at regeringen sammen med os andre gennemfører forslag, som er oppositionens. Socialministeren har stillet en række ændringsforslag, som betyder, at arbejdsgiverperioden bliver tilbageført fra 13 uger til 5 uger. Det ser vi ikke nogen grund til at stemme for, mens vi kan stemme for det ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet som nr. 3.

Aase Olesen (RV):

Det Radikale Venstre kan stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag. Om det ændringsforslag, som er stillet af Social-

[Aase Olesen]

demokratiet, og som drejer sig om dagpengeudvalgets mulighed for at lade formanden afgøre ukomplicerede sager, har vi fået nogle henvendelser, og jeg kan sige for Det Radikale Venstres vedkommende, at vi godt vil have lejlighed til endnu en gang at diskutere denne sag med ministeren i udvalget.

Argumentet fra ministeriets side har hele tiden været, at man ønskede at nedbringe behandlingstiden, og det synes jeg er meget svært at gå imod. På den anden side er der tre medlemmer i dette udvalg, hvoraf de to, nemlig LOs og DAs repræsentanter, har modsat sig ændringen, og samtidig har vi fået en henvendelse så sent som til morgen fra Dansk Arbejdsgiverforening, hvori det hævdes, at behandlingstiden ikke vil gå ned.

Jeg synes, der kan være al mulig grund til endnu en gang at se på denne sag, og derfor vil jeg spørge, om Socialdemokratiet vil være villig til at trække ændringsforslaget i denne omgang, sådan at vi eventuelt kan vente med at tage stilling til denne sag til tredje behandling.

Jeg går ud fra, at der er anmodet om behandling mellem anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

Vi vil meget gerne tage ændringsforslaget tilbage og bede om en behandling i udvalget mellem denne behandling og sidste behandling.

Formanden:

Forslagsstillerne tager ændringsforslag nr. 3 tilbage. Ønsker nogen at optage dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet er naturligvis meget tilfreds med, at ministeren nu selv har stillet et ændringsforslag, hvorved arbejdsgiverperioden føres tilbage til det, den var inden karensdagens indførelse.

Det er jo noget, vi har slået meget hårdt på både gennem et skriftligt spørgsmål til ministeren, da det kom på tale, at man skulle afskaffe karensdagen, og under førstebehandlingen, hvor vi meddelte, at vi ville stille ændringsforslag til andenbehandlingen, da der tilsyneladende ikke var stemning for på

daværende tidspunkt at føre arbejdsgiverperioden tilbage.

Vi stillede også ændringsforslaget, men det blev naturligvis tilbagevist, da socialministeren selv kom med sit ændringsforslag, og vi støtter naturligvis socialministerens forslag.

Noget, vi til gengæld ikke er så tilfredse med, er, at arbejdsgiverrefusionen nu ophører. Det forstås vi er det, Det Radikale Venstre har fået ud af forliget – kan man vel kalde det – med regeringen. En betingelse for, at arbejdsgiverperioden blev ført tilbage, var, at man ophævede arbejdsgiverrefusionen.

Det er såmænd ikke, fordi Fremskridtspartiet bryder sig meget om en arbejdsgiverrefusion – vi er som bekendt imod tilskud – men vi vil jo gerne stille skattelettelser i udsigt, hvis man opgiver noget andet, som arbejdsgiverne har fordel af.

Dette drejer sig faktisk om at pålægge arbejdsgiverne en ekstra milliard. Det synes vi meget langtfra er tilfredsstillende. Vi må jo nok erkende, at arbejdsgiverne konstant har været dem, der har måttet holde for under den borgerlige regering, når der var andre, der skulle have noget. Man har ikke kunnet gå andre steder hen, og så går man til arbejdsgiverne; det synes vi ærlig talt ikke er rimeligt. Vi er 100 pct. imod det.

Fru Aase Olesen ser meget tvivlende ud, men jeg vil da være tilfreds med en forklaring heroppefra, hvis der er noget, jeg har misforstået. Det tror jeg nu ikke der er. Men når man siger, at arbejdsgiverperioden føres tilbage til det gamle niveau, er det jo ikke 100 pct. korrekt, for betingelserne for arbejdsgiverne er ikke de samme som inden karensdagens indførelse. Vi beklager, at man har gjort det på denne måde, men det er jo nok meget typisk, når man gang på gang skal indgå forlig med Det Radikale Venstre.

Som sagt stemmer vi for ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 var taget tilbage.

Ændringsforslag nr. 4, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 3 og § 3 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 104:

Forslag til lov om ændring af lov om del-pension. (Afskaffelse af 70 pct.-satsen).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 20/11 86. Første behandling 2/12 86. Betænkning 12/12 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ophævelse af lov om tilskud til arbejdsgivernes betaling af arbejds-markedsbidrag.

Af Svend Auken (S) m.fl.

(Fremsat 7/10 86. Første behandling 30/10 86. Betænkning 11/12 86).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal bede medlemmerne om at se på dagsordenen og se, at dette er et lovforslag fremsat af Socialdemokratiet. Det går ud på, at man nu fjerner de arbejdsgivertilskud, som regeringen indførte som socialhjælp til de bedrestillede i Danmark for godt et års tid siden.

Vi tager det såmænd ikke som en af proletariatets store sejre, men vi kæmper videre for, at de penge, der har været givet som socialhjælp til arbejdsgiverne, skal komme de dårligst stillede til gode, således at man kan få hævet efterløns-satsen, dagpengesatserne osv., og det er et skridt i den rigtige retning, at vi nu får fjernet dette asociale socialtilskud.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-